

РЕШЕНИЕ

№ 147

гр. Разград , 01.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и четвърти март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ДОРОТЕЯ Е. ИВАНОВА**

при участието на секретаря **СНЕЖИНА П. РАДЕВА**
като разгледа докладваното от **ДОРОТЕЯ Е. ИВАНОВА** Административно наказателно дело № 20203330200737 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Ю. А. А. от гр.Разград против НП № 331-02-1798/26.08.2020г. на Началник сектор „Български документи за самоличност“ при ОД МВР- Разград, с което на основание чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД му е наложен глоба в размер на 30лв. за нарушение на чл.7, ал.1 от същия закон. В жалбата сочи, че НП е незаконосъобразно и неправилно, тъй като картата не е била повредена, а й е бил изтекъл срокът, пенсионер е и наложеното наказание е голямо за него, поради което моли да бъде отменено изцяло. В с.з. поддържа жалбата си и иска отмяна на наказанието.

Въззиваемата страна – ОДМВР- Разград, при редовност в призоваването не се явява представител в с.з. и не заявява становище по жалбата.

Районна прокуратура гр.Разград при редовност в призоваването, не се явява представител в с.з. и не заявява становище по жалбата и по НП.

Разградският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Обжалваното НП е издадено въз основа на АУАН от 18.08.2020г.

съставен срещу жалбоподателя А. за това, че „на 18.08.2020г. около 14.10ч. в гр.Разград, ОДМВР сграда БДС се установи, че лицето А. не е положил достатъчно грижа за опазване на лична карта 640760368 вследствие на което е допуснал тя да бъде повредена, с което виновно е нарушил чл.7, ал.1 от ЗБЛД“.

По акта жалбоподателят е възразил, че „защото паспорта ми изтече не е реално“.

В НП като фактическа обстановка е прието, че „на 18.08.2020г. около 14.10ч. в гр.Разград, ул.Кирил и Методий № 8, сграда на сектор БДС-ОДМВР се установи, че е повредил български личен документ- лична карта № 640760368. В декларация по чл.17 от ПИБЛД № 1398/18.08.2020г. лицето декларира факти и обстоятелства относно повредата на БЛД. С което виновно е нарушил чл.7, ал.1 от ЗБЛД“, поради което на А. му е наложена глоба в размер на 30 лв. на основание чл.81, ал.2, т.2 от същия закон.

Към преписката освен АУАН и НП, са приложени декларация по чл.17, ал.1 от ПИБЛД и копие на самата лична карта, издадена на 17.08.2010г. и срок на валидност 17.08.2020г., под която е отбелязано „Перфорираният образ на лицето на личната карта е отделен от пластиката. На три места е залепван с лепило /т.е. допълнителна манипулация в/у документа/“, без посочване имената на лицето, направило отбелязването, заявление, квитанция, приемо-предавателен протокол, уведомление, удостоверение, ЕР на ТЕЛК, разписка, справка за нарушител/водач.

По делото е разпитан актосъставителят Ф., който заявява, че е съставил АУАН на лицето, защото картата му била повредена- извършена е някаква манипулация по картата, с която има липсващи елементи и е залепена с лепило. Лицето не е казало нищо по този случай и не е давало обяснения относно повредата, само твърдяло, че е дошъл в законоустановения срок.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване акт.

Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които драстично накърняват правото на защита на санкционираното лице, до степен на невъзможност да го осъществява.

Видно от АУАН и НП същите не отговарят на императивните изисквания на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, респ. на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Първоначално актосъставителят, а в последствие и АНО са допуснали едно и също нарушение, което се изразява в липса на описание на нарушението, на обстоятелствата, при които то е било извършено и на доказателствата, които го потвърждават. Отделно от това АНО е описал фактическа обстановка коренно различна от изложената в АУАН.

Актосъставителят е съставил акт за допускане на увреждането на личната карта поради това, че лицето/жалбоподателя не я е опазил. АНО е приел, че по същото време и място, жалбоподателят е повредил български личен документ, като е декларирал факти и обстоятелства относно повредата в подадената декларация по чл. 17 от ПИБЛД.

Така описаното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 7, ал. 1 от ЗБЛД, която правна норма вменява в задължение към гражданите на Р България да пазят личните си документи за самоличност от повреждане, унищожаване или загубване. В същото време, поведението на А. е санкционирано по чл. 82, ал. 2, т. 2 от ЗБЛД, която правна норма предвижда налагане на административно наказание глоба на този, който "повреди", "унищожи" или "изгуби" български документ за самоличност.

По начина на описване на нарушението и посочените като нарушени правни норми, нарушителят не може да научи в какво точно е обвинен, т. к. няма изрично и подробно описание на някое от изпълнителните деяния на самото нарушение, които са "изгубване", "повреждане" или "унищожаване" на български документ за самоличност. Описаното като изпълнително деяние на нарушението в НП – по никакъв начин не корелира на изпълнителните деяния на вменения състав на административно нарушение, тъй като не е описано по какъв начин, къде, кога и как е повредил личната си карта, т.е. че констатираното повреждане се дължи на негови лични умишлени действия. С

други думи А. е лишен от възможността да разбере, в какво точно е обвинен да е извършил и защо е наказан по посочения в НП ред. На него не му е казано по никакъв начин дали той лично, както и как, къде и кога, респ. при какви обстоятелства е повредил въпросния документ, т. е. няма посочване на дата и място на извършване на нарушението.

Посочената в НП дата 18.08.2020 г. е дата на проверката, при която било констатирано, че личната карта е била с нарушена цялост, но никъде не е посочено, че на тази дата и то лично жалбоподателят е повредил документа си. Датата на извършването на нарушението пък, освен че е императивен реквизит на НП, има значение и относно това дали АНП е започнато законосъобразно със съставянето на АУАН и то с оглед спазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Освен че не е описано с кое свое действие или бездействие жалбоподателят виновно е допринесъл за повреждането на документа.

Отделно от това в АУАН и НП не е описано ясно и недвусмислено в какво се изразява повредата на документа, което затруднява жалбоподателя, а и съда, да установи всъщност повреден ли е бил или пък унищожен процесният документ, респ. ако само е бил повреден, то дали повредата го прави негоден да се ползва по предназначение или не, което пък ще има значение относно това дали не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Направеното описание под копието на личната карта не е ясно от кого е направена, като констатираните повреди липсват като описание в АУАН и НП, което също се явява съществено процесуално нарушение.

В заключение обобщено следва да се каже, че ако АНО е желал да ангажира отговорността на жалбоподателя, то той във всички случаи е следвало коректно да опише нарушението, като индивидуализира подробно документа, след което посочи как и кога нарушителят е повредил, респ. унищожил документа, в какво се е изразила повредата или унищожаването и т. н., за да може да даде възможност на лицето да изгради своята защита на база обективните факти, сочещи осъществения състав на нарушение, като например оспорва тези факти, гради алиби и т. н.

В конкретния случай жалбоподателят е лишен от това негово

основно право на защита, а пък липсата на описание на нарушението лишава и съда от възможността да осъществи адекватен съдебен контрол за законосъобразност на издаденото НП.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че атакуваното НП следва да бъде отменено, като незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО НП № 331-02-1798/26.08.2020г. на Началник сектор „Български документи за самоличност“ при ОД МВР- Разград, с което на основание чл.81, ал.2, т.2 от ЗБЛД на Ю. А. А. от гр.Разград му е наложена глоба в размер на 30лв. за нарушение на чл.7, ал.1 от същия закон.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Разградски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____